EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Justícia!

Confesso que fa temps que volia parlar del desgavell judicial que patim al nostre país i m'ha anat bé, doncs, aprofitar la notícia de la recent sentència que obliga l'Ajuntament de Manresa a enderrocar el bloc d'habitatges que hi ha a la plaça Bages, tocant al carrer Barcelona. Després de catorze anys de litigi, finalment hi ha una resolució definitiva: cal tirar al terra l'edifici perquè no compleix la normativa urbanística.

La conya del cas és que, a dreta llei, sembla que es podria haver fet encara una mica més gran, de manera que el propietari afectat que va posar la denúncia, encara en sortiria més perjudicat! Però bé, el senyor en qüestió s'ha volgut fer passar les ganes d'arribar fins al final, ajudat, suposem, per advocats que coneixen a fons el desgavell legal i, lògicament, se n'aprofiten professionalment. A l'altra banda, uns tècnics i serveis municipals que tampoc han tingut prou cintura per reconduir el tema, refiats que no passaria res, amb una certa prepotència. Ara el normal seria que dimitissin pels danys i perjudicis notables causats a la ciutat amb la seva incompetència.

Però bé, més enllà d'aquest cas és prou evident que la justícia -de matriu espanyola, no ho oblidem- és complexa, lenta, terriblement funcionarial, mal dotada de recursos, "casposa" i, sobretot, força discrecional. I, si no, ja em diran per què aquí hi ha tanta gent donant voltes a l'entorn dels jutjats, ja siguin professionals o implicats. Fàcil: dificultat d'entendre bé les lleis, amb un llenguatge barroc i fora de temps, possibilitat de fer recursos i més recursos que ho dilaten tot, xocs competencials entre jutjats i administracions, garbuix legal, sentències diferents en funció de la personalitat de qui jutja i de la brillantor de qui defensa o planteja els casos? Buf, un clàssic!

Dit això, i tornant al cas d'actualitat. En lloc d'estar quasi una dècada i mitja amb el cas al jutjat, si s'hagués fet més de pressa la resolució, les despeses haurien estat molt menors i, segurament, reconduïbles. Però, és clar, els senyors magistrats cobren el mateix tant si són diligents com si no. A més a més, tot i que l'Ajuntament ha dit que acata la sentència, jo no em puc estar de demanar, tanmateix: i si no es compleix? La situació econòmica no està per despeses absurdes d'aquests tipus (ensorrar i seguidament tornar a construir al mateix lloc i amb major superfície!). La resta de ciutadans hem de pagar errades burocràtiques, intransigències de tercers i una justícia capriciosa a mercè d'unes lleis increïbles? Què farà el jutge? Portarà les màquines excavadores, acompanyades de la policia o els secretaris del jutjat, avançarà els diners i els voldrà cobrar seguidament a l'Ajuntament? I si aquest es declara insolvent? Embolica que fa fort! Ah! I què hi tenen a dir els ecologistes amb aquest gran i greu dispendi de materials que aniran a l'abocador, amb la conseqüent despesa energètica inútil. Voleu dir que no seria millor i més barat expropiar el propietari demandant la seva casa i el seu terreny circumdant i que vagi a viure a una altra banda? Potser si ara es comencés per aquesta altra via, tindríem encara deu anys més de coll per continuar marejant la perdiu!